

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ CONAN DOYLE

ΤΟ ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ

ΗΝ ημέρα που ο σοφός φίλος μου, ο καθηγητής της Αρχαιολογίας, Ουάρντ Μόρτιμερ, ανέλαβε την διεύθυνση του Μουσείου στο Μπέλουρ Στρήτ, με είχε καλέσει για να παρευρεθώ στην επίσημο παραλαβή των θησαυρών του Μουσείου από τον προκατόχου του, τον κοσμοερασιώδη αρχαιολόγο "Αντρεας. Συγχρόνως με την διεύθυνση του Μουσείου, ο Μόρτιμερ ανέλαβε και την έδρα του καθηγητού της Αρχαιολογίας στο Κολλέγιο της Ανατολής, την οποία τόσο είχε δοξάσει ο "Αντρεας με τη σοφή διδασκαλία του.

Το Μουσείο αποτελείτο από δεκαπέντε μεγάλες αίθουσες, εκ των οποίων η σπουδαιότερες ήταν της Βαβυλώνας, της Συρίας, ή Εβραϊκή και ή Αιγυπτιακή. Η δυο τελευταίες θρισκόντουσαν στο κέντρο ακριβώς του κτιρίου. Στην επιθεώρηση των θησαυρών, μας συνόδευαν, εκτός του "Αντρεας κι' η χαρακτηρισμένη κέρη του καθηγητού, η "Ελιζα με τον μισητήρα της, τον λοχαγό Ουίλσον. Ο νέος αυτός ήταν ερασιτέχνης αρχαιολόγος, με πολλές γνώσεις για τα αρχαία κοσμήματα. Με άγανθ, ο "Αντρεας μάς μιλούσε για τα διάφορα αντικείμενα και, μεταξύ άλλων, μάς έδειξε το περίφημο έγκολπιό του Αρχιερέως του Ναού του Σολομώντος. Το αντικείμενο αυτό κόσμημα, αποτελείτο από μία χρυσή πλάκα, τετραγώνη, πέντε ίντσών, με θαυμάσια έργασις. Την κοσμούσαν δωδεκα θαυμάσια πετράδια, του ίδιου μεγέθους όλα, με σκαλιστές αναπαράστασις και διαφορετικών χρωμάτων το καθένα. Τα πετράδια ήταν τοποθετημένα ανά τέσσερις σε τρεις σειρές. Μικροί χρυσοί γάντζοι τὰ συγκρατούσαν.

—Το κόσμημα αυτό είχε το στόλιμα του Μουσείου! είπε ο "Αντρεας.

Μιά εβδομάδα κατόπι, ο Μόρτιμερ είχε εγκατασταθή στο διαμέρισμα του "Αντρεας, το οποίο συγκοινωνούσε με το Μουσείο κι' ανέλαβε τα νέα καθηκόντά του. Δειπνήσαμε μαζί εκείνο το θράβυ, και μετά το φαγητό περάσαμε στο γραφείο του.

Αφού ήσαμε τον καφέ μας κι' ανάσαμε τα σιγάρα μας, ο Μόρτιμερ έβγαλε από την τσέπη του ένα γραμμα και με πασεκέλεσε να το διαβάσω και να του πω τη γνώμη μου. Το γραμμα δεν είχε υπογραφή. Ίδου τί έγραφε:

«Κίτνε! Σας συμβουλεύω να προσέξετε πολύ στα πολύτιμα αντικείμενα, την φίλαξ των οποίων έχετε αναλάβει. Ένα μονίχα νυχτοφύλακας δεν αρκεί. Λάβετε τα μέτρα σας, προτού σιμνή τίποτε ανεπανόρθωτο!»

Αυτό ήταν όλο! "Εμεινα λίγο συλλογισμένος και κατόπι είπα ότι ασφαλώς αυτός που έγραψε το γραμμα ήταν κάποιος από τους όλιγους, που ήξεραν ότι το Μουσείο φυλάγεται από έναν μονίχα φύλακα. "Αλλά έμεινα κατάπληκτος όταν ο φίλος μου μου έβωσε κ' ένα άλλο γραμμα και μου είπε να παραβάλω το γραμμα. Δεν υπήρχε αμφιβολία, ότι ένα και το αυτό πρόσωπο είχε γράψει και τα δύο, κάνοντας μία ελαφριά προσθήκη για ν' αλλάξουν τον χαρακτήρα του. Το δεύτερο αυτό γραμμα έφερε την υπογραφή του καθηγητού "Αντρεας κι' ήταν το συγχαρητήριο γραμμα του οποίου είχε γράψει στον Μόρτιμερ για τον διορισμό του! Το πράγμα ήταν ακατανόητο! Ο σοφός αρχαιολόγος; ειδοποιούσε ανώνυμος το διάβόχο του να φυλάγεται απ' τούς κλέφτες. Βλέποντας την άπορία μου, ο Μόρτιμερ είπε:

—Είμε μία: φυλκή προειδοποιήσις. Δεν ξέρω γιατί δεν θέλει ο "Αντρεας να φανερωθή! "Ωστόσο πρέπει να λάω τα μέτρα μου!...

—Πώς γίνεται η φύλαξις του Μουσείου; ρώτησα.

—Την ημέρα το Μουσείο είναι ανοιχτό στο κοινόν από τις 10 ως τις 5. "Υπάρχει ένας φύλακας για κάθε δυο αίθουσες. Τη νύχτα κλείνουν τις πόρτες, με διπλές σιδερένες αμάρες. Ο φύλακας κάθεται στο φυλάκιο του και κάθε δυο ώρες επιθεωρεί τις σάλλες. Σε κάθε αίθουσα, ένας ηλεκτρικός λαμπτήρας και

όλη τη νύχτα. Δυστυχώς δεν μάς επιτρέπουν τα μέσα μας να διατηρούμε περισσότερους νυχτοφύλακας. Κι' όμως κάτι πρέπει να γίνη!...

Την επομένη, πολύ πρωί, δεν είχα σηκωθεί ακόμα, όταν ο Μόρτιμερ ώρμησε έξαλλος στην κάμαρά μου και μου άηγγελλε ότι τη νύχτα έγινε απόπειρα κλοπής. Είχαν επιχειρήσις ν' αποσπάσουν τα πετράδια από το έγκολπιό του Αρχιερέως! Ο Μόρτιμερ έφυγε τρέχοντας για να ειδοποιήση την αστυνομία κι' όταν μετά λίγα λεπτά πήγε στο διαμέριμά του, δυο αστυνομικοί θρισκόντουσαν κιόλας εκεί, κι' ένας πραγματογώνωμος εξέταζε προσεκτικά το πολύτιμο κειμήλιο. Τέλος ο πραγματογώνωμος έγγραυθηκε για την γνησιότητα των πετρωδίων.

—Πισανόν, είπε, ο κλέφτης να μη πρόφθασε να τα πάρη. Το περίερον ήταν ότι μονίχα η άπάνω σειρά φαίνονταν πειραγμένη! Ο κλέφτης θάταν δέξιμος γιατί οι χρυσοί γάντζοι ήταν στραβωμένοι από κάποιο αλγυμρό εργαλείο. Ο νυχτοφύλακας, ο Σίμσον, άνθρωπος άπολύτου εμπιστοσύνης, άρκίστηκε πως, όπως κάθε θράβυ, είχε κάνει τη θάρδια του, κι' έτσι δεν είχε αντιληφθή τίποτε το άσυνήθιστο. Η πόρτες θρέθηκαν κλειδωμένες το πρωί!... "Ηταν μία πολύ μυστηριώδης όπδοθεσις! Το άπογευμα πήγα μαζί με τον Μόρτιμερ στο σπίτι του "Αντρεας. Μας δέχτηκε η κέρη του. Φαίνονταν ταραγμένη κι' ήταν γλωμή. Μας ειπε πως ο τεράρας της είχε φύγει για τη Σκωτία για να περάση λίγες μέρες με τον άδελφό του. Φύγαμε χωρίς να πούμε τίποτε για τον σκοπό της έπισκέψης μας. "Ωστόσο άποφασίσαμε να φύγουμε την επομένη για τη Σκωτία για να συναντήσουμε τον "Αντρεας και να ζητήσουμε μερικες πληροφορίες για την μυστηριώδη όπδοθεσις.

"Αλλά την επομένη, ένα πρωί-ό τηλεφώνημα του Μόρτιμερ μ' έκανε να τρέσω στο σπίτι του. Φαίνονταν έξουθενωμένος! Με μία κίνηση του χεριού του, μου έδειξε την θιτρίνα. "Εσκυβα και κούταξα. Κατάπληκτος είδα, πως η δεύτερη σειρά των πετρωδίων του έγκολπιού είχε πειραχθή κατά τον ίδιο τρόπο! Το πράγμα καταντούσε άνεξήγητο, αφάνταστο!...

—Μήπως είσαι ύπνοβάτης, φίλε μου; ρώτησα ασπασίμως.

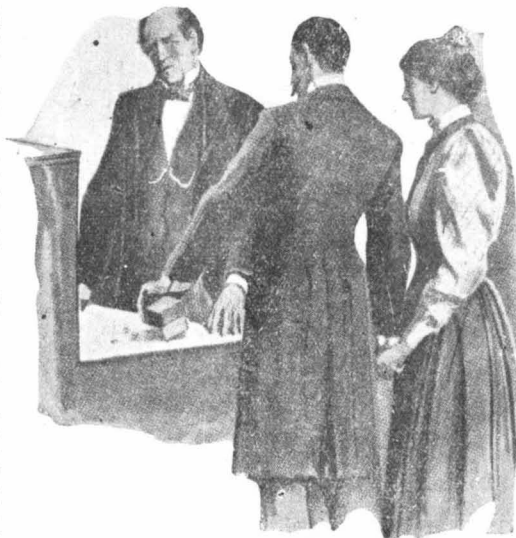
—"Οχι! άπάντησε ο Μόρτιμερ.

"Αλλά το περίερον εινε ότι τα πετράδια εινε γνήσια. Δεν έκλάπη τίποτε άπολύτως!! Εινε άνεξήγητο. "Ακουσε, Γράκσον! συνέχισε ο φίλος μου. Δεν μάς μένει καιρός για να πάμε στη Σκωτία, όπως λέγαμε χθές, για να συναντήσουμε τον "Αντρεας. Είμαι θέβαιος, πως ο μανιακός αυτός έπισκέπτης θά ξαναγυρίση άποψε για να πειράξη την τρίτη σειρά των πετρωδίων. Προτεινω να παραφυλάξουμε οι δυο μας, αν θέλεις να μη θοηθήσις... —Είμαι στη διάθεσι σου, φίλε μου! σπάνιας πρόθυμος.

Το θράβυ στις δέκα πήγα στο Μπέλουρ-Στρήτ, στο σπίτι του φίλου μου. Καθίσαμε καμιά ώρα στο γραφείο του, κατόπι με ώδηγησε σε μία άποθήκη, ακριβώς άπάνω από την "Ιουδαϊκή και Αιγυπτιακή αίθουσα. Στη μέση υπήρχε ένας φασιγανός. Τα τζάνια ήταν σκεπασμένα με παγυ στρώμα σκόνης. Γι' αυτό καθαρίσαμε δυο γωνίες, και έξαλωθήκαμε μπρομματα άπάνω σε μερικά άχυρα, τα όποια εινε στρώσι από νωρίς ο φίλος μου. Καθώς η αίθουσα κάτω ήταν φωτισμένη, διακοναμε και τις ελάγιους λεπτομέρειες. "Η μοίμης ήταν άραδισαμενες στη μία πλευρά, και μερικες θρισκόντουσαν μέσα στις θιτρίνες τους. Γύρω στους τοίγους διέκρινα τα διάφορα Ιερογλυφικά σημεία παρμένα από διαζώματα των τάφων της Κοιλίας των Βασιλέων, από το ναό της Μέμφιδος και του Καρνάκ. "Αλλά το θλέμμα μου καρφωνόταν κάθε τόσο άπάνω στο έγκολπιό του Αρχιερέως, του οποίου τα πολύτιμα πετράδια λαμποκοπούσαν κάτω από το φώς. Μειναμε κάμηση ώρα ακίνητοι και σιωπηλοί στο παρατήριό μας, όταν ξαφνικά το χέρι του Μόρτιμερ έσφιξε οπασμοδικά το μπράτσο μου. Συγχρόνως μου ψιθύρισε στ' αυτί:

—Κύτταξε! "Εκεί! Τη μοίμα!...

Κατάπληκτος γύρισα και κούταξα. Μία μεγάλη μοίμα, κον-

"Αναπογούρισε το περιεχόμενό του άπάνω στο γραφείο...

τά στον τοίχο, φάνηκε σαν να πάλευε. Τό καπάκι της άνοιξε σιγά-σιγά, προσεκτικά! Τέλος φάνηκε στο άνοιγμα ένα λευκό, αδύνατο χέρι, και με κόπο κατάρθρωσε να συγκρατήσω ένα επιφώνημα εκπλήξεως, όταν είδα να προσβάλει το κεφάλι και κόπο τόν το σώμα του γέρου "Αντρεας." Ο καθηγητής έβρισε με γρήγορη ματιά γύρω του, κατόπιν πλησίασε στη θύρινα και μ' ένα κλειδί τήν άνοιξε και πήρε από μέσα τό εγκόλπιο του "Αρχιερέως. Τόν παρακολουθούσαμε, θουθού, μη πιστεύοντας τά μάτια μας, καθώς μ' ένα λεπτό εργαλείο άρχισε να σκαλίζει τούς γάντζους τών πετραδιών τής τρίτης σειράς! Τότε ο Μόρτιμερ μου έγενυσε να τόν άκολουθήσω και σιγά, για νά μη μάς αντίληφθώ ό "Αντρεας, κατέβηκαμε στην αίθουσα. "Όσο σιγά δίωκε κι άν περπατούσαμε, όταν φθάσαμε σε λύγρον θημάτων άπόστασι, μάς ανέληθήθη κι άρχισε να τρέχει πρós τήν έξοδο.

—Σίμψον! Σίμψον! θροντοφώνησε ό Μόρτιμερ.
—Ο τυχοφύλακας άρμησε κι έφραξε τήν έξοδο στον καθηγητή, ενώ με γουρλωμένα μάτια, τόν κύταξε αστασιμένω.
—Παράδειχουαι, κύριοι! είπε ό "Αντρεας, χλωμός και λαχνασιμένω. "Άς πάει στο γραφείο σου, Μόρτιμερ! Πρέπει να σου εξήγησω τήν παράδειξη διαγαγής μου!

—Ο Μόρτιμερ, άγανακτισμένω, είχε πάρει τό εγκόλπιο κι' οι τρεις μαζί άνεθήκαμε στο διαίερισμα τού φίλου μου. "Ο "Αντρεας σοφίστηκε σε μία πολυθρόνα κι' άφού ήπιε ένα-δυό ροφιές Μπράντυ, μάς εξήγησε τήν παράδειξη διαγαγής του:

—Υπέφερε σαστό μαρτύριο τις τρεις αυτές μέρες! μάς είπε. Νά, θρίσκομαι αυτή τή στιγμή ός κατηγορούμενος για κλοπή, μέσα στο Μουσείο αυτό, τό όποιο τόσο άγάπησα και πλούτσια! Μου φαίνεται σάν εφιαλτή! Κι' όμως εγώ τήν έλιπίδα, πώς θά τελειώνα άπόψε, χωρίς να γίνω αντίληπτός! Άκούστε με, και θά με λυπηθήτε!... Είχα διπλά τά κλειδιά τού Μουσείου και τού σπιτιού, και κράτησα τό ένα.

"Ετσι εξηγείται πώς έμπαίνα άπαρτήρητος. "Όριστε, πάστε τα, δέν μου χρειάζονται πια! "Όπως είδατε, κρυβόμουν μέσα στη θήκη τής μούσιας! Γνώριζα τις άφρες τής θάρδιας τού Σίμψον, κι' όταν ήξερα πώς θά έκανε τό γύρο του, έμπαίνα μία στιγμή μέσα στη θήκη. "Έκανα ότι έκανε για ν' άποφύγω ένα κοινωνικό σκάνδαλο! Γνωρίζατε τόν μυστήρα τής κόρης μου, τόν λογαγό Ούιλσον... "Η 'Ελίζα τόν άγάπησε τρελλά! Κι' εγώ τόν συμπάθησα από τήν πρώτη στιγμή. Είπε 'Αμερικανός, κι' είχα λαμπρά συστατικά από γνωστούς και φίλους μου. "Έχει σπανία μόρφωσι για έναν κοσμικό νέο, κι' ή άρχαιολογικές γνώσεις του κι' ή ειδικότης του στα κοσμήματα τόν έκαναν για μένα έναν πολύτιμο κύντροφο. Περνούσε ώρες δολοκίρες μόνοσ του μέσα στο Μουσείο. Πού να φαντασθώ! Μία μέρα πληροφορήθηκα κατά τύχη, πώς ό Ούιλσον ήταν ένας τυχογύφτης, ένας άπστερών! Τά συστατικά γράμματα ήσαν δια πλαστά! Τόν φώναξα στο γραφείο μου και τού είπα να σηκοθή να φύγη άμέσως για ν' άποφύγω τό σκάνδαλο. Αούτος, άντι άλλης άπάντησεως, πήγε και γύτησε τό κουδούνι και διάταξε στον ύπρητή να παρακαλέση τήν κόρη μου να έρθη άμέσως στο γραφείο τού πατέρα της. Μόλις μπήκε ή 'Ελίζα, εκείνος τήν πήρε από τό χέρι και τής είπε:

—'Ελίζα! 'Ο πατέρας σου έμαθε τά πάντα και θέλει να χωριστούμε! 'Οφείλω να σάς πληροφορήσω, κύριε,—επρόσθεσε άπειθυμένωσ ός μένα,—πώς άγατώ τήν κόρη σας, κι' ότι χθές άκριβώς τής ώρκίστηκα πώς στο εξής πώς φερθώ ως τίμιος άνθρωπος. Κι' όταν δίνω τό λόγο μου, τόν κρατώ.

—Και πρós άπόδειξη, ιδού! Αυτή είναι ή άπόδειξής τής ευεργετικής έπιδράσεως σε μένα τής νεάς του τόσο άγάπης! Σας έπιστρέφω τά πετράδια, τά όποια άφήρεσα από τό εγκόλπιο τού 'Αρχιερέως, χωρίς να αντίληφθete τήν αντικατάστασί τους με άπομιμήσεις...

...Λέγοντας αυτά τά λόγια, ό νέος έθγαλε από τήν τσέπη του ένα μικρό κουτί κι' άναποδογύρισε τό περιεχόμενό του άπάνω στο γραφείο.

—'Ωστε; τραύισα. Τά πετράδια τού εγκολπίου είνε ψεύτικα; —Μάλιστα! Είπε τής έβδομάδες τώρα πού πήρα τά άληθινά και τ' αντικατάστημα. Σας έπιστρέφω τά γνήσια εις άπόδειξη τής ειλικρινείας τών λεγομένων μου και τής σταθεράς άποφάσεώς μου να γίνω τίμιος κι' έργατικός άνθρωπος. Πολύ σύντομα θά άκούσετε να γίνετα λόγος για μένα, και τότε πιστεύω πώς θά μου έμπιστευθήτε τήν ευτυχία τής κόρης σας!

...'Ο Ούιλσον έφυγε. Τί μπορούσα να κάνω, παρὰ να τοποθετήσω τή θέσι: τους τά γνήσια πετράδια. "Αλλά τό γεροντικό χέρι μου, δέν έχει τή σταθερότητα, ούτε τήν άπαιτουμένη εξά-

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΘΕΑΣ ΤΥΧΗΣ

Η 1^η ΚΑΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ 15^{ου} ΗΜΕΡΗΜΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΜΑΣ

(Οι κερδίσαντες άριθμοί)

Στίς 6 μ. μ. τής περασμένης Τρίτης 14ης Αύγουστου, έβγα εις τά Γραφεία μας ή 1η κλήρωσις διά τήν διανομήν τών δώρων τού 1ου Δεκαετημέρου Λαχείου τού «Μπουκέτου». Από τήν κλήρωσιδα, ή τήν όσάων είχαν τεθή δίωι οι άριθμοί οι δημοσιευθέντες εις τά φύλλα τού «Μπουκέτου», ή Άντις Μπέλλα Σταματιου άνέσυρε κατά σειράν τής εξής άριθμούς :

• Ο 1ος άριθμός 2017, ό όποίος κερδίζει δρομαίός 500.

• Ο 2ος άριθμός 20834, ό όποίος κερδίζει ένα άσομιο Rigaud.

• Ο 3ος άριθμός 12361, ό όποίος κερδίζει 25 ένομοστικές λάμες Radium.

• Ο 4ος άριθμός 17812, ό όποίος κερδίζει ένα κουτί λούδρας Rigaud.

• Ο 5ος άριθμός 19196, ό όποίος κερδίζει ένα μπαλιό γομφειου Βορμίας

Και ό 6ος άριθμός 24629, ό όποίος κερδίζει μία σειρά βιβλίων τής Βιβλιοθήκης τού «Μπουκέτου».

Επίσης πάντες οι άριθμοί τού 1ου Δεκαετημέρου Λαχείου τού «Μπουκέτου», οι λίγοντες εις 17 (ήτοι εις τά δυο τελευταία ψηφία τού 1ου άριθμού 2017 τής παρούσης κλήρωσεως), κερδίζουν έν 'Ημερολόγιον τού «Μπουκέτου», και 'έλλογιον, ή έν βιβλίον τής Βιβλιοθήκης μας, τής αΐτης αξίας με τό 'Ημερολόγιον.

ΣΗΜ.—Πολλοί εκ τών τυχερών άναγνωστών μας μάς ζητούν 'Ημερολόγια τού 1934. Καθιστώμεν λοιπόν γνωστόν εις τούς άγαστούς μας άναγνώστας ότι δύνανται να έκλέξουν όποιασδήποτε χρονολογία 'Ημερολογίων — από τού 1926 μέχρι τού 1933 συμπεριλαμβανομένης — έκτός τού 1934, τό όποιο δέν έχει έκδοθή.

Εάν εντός τρών μηνών οι κερδίσαντες άναγνώσται μας δέν ζήτησουν τά κέρδη των, γίνονται τά δικαιώματα των.

Επί τής ευκαιρίας τής άνακαινεσεως τού Λαχείου και πρós άποκνήγην παρξήγησεως, αίντες έσημασθήσαν συγκαίνια με τό 'Εβδομαδιον Λαχείου, γνωρίζομεν εις τούς άναγνώστας μας ότι με έγκαστον άριθμημένω δελτίων έχουν δικαιώματα συμμετοχής εις μίαν μόνον κλήρωσιν, δηλαδή με δελτίων άριθ. 1 έχουν δικαιώματα συμμετοχής εις τήν 1ην κλήρωσιν, με δελτίων άριθ. 2 έχουν δικαιώματα συμμετοχής εις τήν 2αν κλήρωσιν και ούτω καθεξής.

Τά όνόματα τών τυχερών θά δημοσιεύονται εις τό περιόδιον μας.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΩΡΑ

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τά όνόματα

τών τυχερών τού 'Εβδομαδιου Λαχείου μας :

Οι κ.κ. 'Αθ. Ψαλτήρα 'Αγίας Σοφίας 94 'Ενταθα, Κωνστ. Ποταμιάνος 'Αμφιλοχία, Νικ. Ροδής 'Ηράκλειον Κρήτης, Κατίνα Μαρτίνα τέμου Κορηά Βόλος, 'Αθηνά Ζούτα 'Ενώσεως 3 Λαυριωτή, Γεωργ. Δημητριάδης 'Ενταθα, Α. 'Ελευθεριάδου Σαπφούς 149 Καλλιθέα, Σωτ. Μενέρδας Κέρκυρα, Μαρ. Θάνων Κάτω Πατσιας, Στέφ. Γιαννοπούλης Ηρέβεζα, έκέρδισαν άνά έν 'Ημερολόγιον τού περιοδικού «Μπουκέτου».

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΝΘΕΙΩΝ

Ο ΛΙΣΤ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΤΑ

Ό Λιστ έπινε ύπερβολικά. Σε κάθε φαγητό του άδειάζε μία μπουκάλια σαμπάνια, κατά τή διάρκειά των παραδοσέων του ρουφούσε κονιάκ, κρυφά, από μία μπουκάλια πορτο πούσιν στην τσέπη του, κατά τό δειπνό άδειαιε δεύτερη μπουκάλια σαμπάνια και ώσούτω κοιμηθή, έπινα άκαταπαύστως «γρογκ» και κονιάκ.

Λίγες ώρες πρίν από τό μοιραίο, έπεσκέφθηκε τόν έτοιμοθάνατο συνθέτη τών «Ούγγρικών ραψωδιών» ό φίλος του πιανίστας Ρένεκ και τού πρόσφερε ποτά δροσιστικά. Ό Λιστ άνήθηκε και τότε ό φίλος του τόν ρώτησε:

—Μήπως θες κανένα ποτηράκι καλό κονιάκ;

—'Α!... Κονιάκ μάλιστα! Δέν λέγω όχι γι' αυτό! φώναξε μ' όση δύναμη τού έμενε ό μέγας μουσικοκοινοβήτης.

σκηνη κι' έτσι τοποθέτησα τά άτεχνα πετράδια στη θέσι τους. "Ενας καλός τεχνίτης θά διορθώση τή θλάση! Αυτή είναι όλη ή άλήθεια! Στά χέρια σας, κύριοι, έμπιστεύομαι τό τίμιο όνομα μου και τήν ύπόληψή τής κόρης μου!

Με μία αυθόρμητη κίνησι συμπαθείας, ό Μόρτιμερ κι' εγώ εφίσαμε τό χέρι τού "Αντρεας. Περισττών να προσθέσω πώς ό Ούιλσον κράτησε τό λόγο του και είνε σήμερα ένας ευύποληπτο μέλος τής κοινωνίας τού Λονδίνου...